

faa stort fom ved Universitetsbiblioteket, hvorved der altsaa fremkom en væsentlig ugunstigere Stilling for de første end for de sidste Funktionærer. Jeg har ment at burde fremhæve dette, som jeg først er bleven klar over, efter at Sagen har været til Behandling i Femmandsudvalget. Det er et af de Punkter, hvor jeg kunde ønske, at man til 3dje Behandling kunde gaa ind paa et fra det her foreslaaede modificeret Forslag.

Hvad Forslaget under Nr. 186 angaar om Oprettelse af et Fortsættelsesseminarium, ønsker jeg for mit Vedkommende at udtale, at jeg har været enig med det øvrige Udvalgs Medlemmer i ikke at gaa ind paa den foreslaaede Bevilling i den Form, hvori Forslaget foreligger, og at ogsaa jeg har fundet det noget vel kostbart, men at jeg for øvrigt giver Tanken min Tilslutning og i og for sig anser den af Ministeren fremsatte Plan for rigtig og hensigtsmæssig, om jeg end ganske vist kan gaa med til Forandringer ved Planens Gennemførelse, særlig til en Forandring, hvorved Foranstaltningen kunde blive mindre kostbar. Jeg tror, at der er Trang til en saadan videregaaende Uddannelse netop for den nu ret talrige Lærerklasse, som skal anvendes ved den videregaaende Undervisning i Realskolerne, i Følgehøjskolerne og i lignende Anstalter, og jeg kan ikke tiltræde den ærede Ordførers Udtalelse om, at dersom der skulde være Trang til et saadant Staars Kursus, maatte det være Vidnesbyrd om, at den almindelige Lærerruddannelse var for tarvelig og for ringe. Jeg tror, at man meget vel kan finde den almindelige Lærerruddannelse tilstrækkelig for sit Formaal, selv om man mener, at den ikke giver tilstrækkelig Uddannelse til at kunne være Underbygning for en videregaaende Uddannelse med særlige Formaal. I øvrigt er jeg meget stemt for alt, hvad der kan bidrage til at højne ogsaa den almindelige Almuelærerruddannelse, men jeg maa forvare mig imod, at man fra en Tilslutning til Rigtigheden af Tanken om Oprettelsen af et Fortsættelsesseminarium kan slutte sig til en Erkendelse af, at den almindelige Lærerruddannelse staar paa et for lavt Trin.

Jeg skal ikke følge den ærede Ordfører i hans Omtale af det Igl. Teater og af Teaterbevillingen. Jeg tror kun her at burde fremhæve, at den Omstændighed, at Ministeren, som bekendt, har nedsat en Kommission til Drøftelse af Teatrets Forhold, forekommer mig at vise, at den ærede Minister har et meget alvorligt Ønske om at tilvejebringe bedre Forhold ved Teatret paa de forskellige Omraader, ogsaa paa det

finansielle. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa en Omtale af den Maade, hvorpaa denne Kommission arbejder, da jeg betragter det som liggende uden for Forhandlingen. Mindretallet har taget den samme Stilling som i tidligere Aar og har opstillet et Budget, som indrømmer et ret betydeligt Tilskud til det Igl. Teater. Mindretallet har indtaget den Stilling i Modsetning til Flertallet, at vi ikke forlange Balance. Vi mene, at Teatret næppe vil kunne drives med Balance, naar de Hensyn skulde tages, som vi tro bør fuldstgøres ved Teatrets Ledelse, særlig med Hensyn til Valg af Repertoire. Det bliver ganske vist, saaledes som den ærede Ordfører sagde, vilkaarligh, hvilket Tilskud man da i saa Tilfælde vil normere, og vi have kun villet udtale vor Formening om, at yderligere end til dette Punkt bør man ikke gaa i Medsættelse samtidig med, at vi ogsaa mene, at med et saadant Tilskud maatte Teatret kunne bære sig og drive sin Virksomhed paa en saadan Maade, at den fuldstgjorde og tilfredsstillende de højere Hensyn, som man maa kræve af det Igl. Teater. De øvrige Vædringsforslag give mig ikke Anledning til særlig Omtale, navnlig da Tiden er saa langt fremskreden.

J. C. Christensen: Jeg skal fatte mig i yderste Korthed og skal kun omtale et eneste Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 179 af et Mindretal. Det gaar ud paa at nægte 200 Kr. til Skarup Seminarium. Forstanderen paa dette Seminarium ønsker nemlig 200 Kr. for at kunne lade afholde Foredrag af fremragende Mænd, som kunne udtale sig om Tidens Spørgsmaal for Seminaristerne. Min Betragtning gaar ud paa, at Staten ikke har en saadan Forpligtelse over for Undervisningsanstalterne. Staten har kun den Forpligtelse over for disse, at den skal holde de nødvendige Lærerkæfter, de nødvendige Bygninger og de nødvendige Apparater samt i det hele taget, hvad der skal til for at give Eleverne den Undervisning, Staten ønsker gennemført paa disse Steder; men noget saadant som at skulle lade afholde Foredrag af private Mænd ved et Seminarium, det kan ikke være Statens Opgave, men det maa blive vedkommende Seminarieforstanders eller Elevernes egen Sag. Saaledes maa vi andre gøre, naar vi ville lade Foredrag afholde her og der ude i Landet: Vi maa saa oprette Foredragsforeninger, stillinge sammen, og naar vi saa have de nødvendige Penge, lade vi afholde Foredrag af dem, vi kunne ønske dertil, om Tidens brændende Spørgsmaal; men vi gaa ikke til Staten og bede om 200 Kr., for at